

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-276/20-6

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Primljeno: 21-12-2020	Prilog 6		
e-mail	eojn	neposredno	poštom
KLASA: UP/1034-02/20-01/502			
URBROJ: 383-01/20-13			

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Dijane Vidović, predsjednice vijeća, Gordane Marušić-Babić i Lidije Vukičević, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Zajednice ponuditelja Sanciatur d.o.o. Stobreč, Ivankova 114c, Maritima Ma d.o.o., Split, Dubrovačka 51, Geotehnički studio d.o.o., Zagreb, N. Pavića 11, koje zastupa opunomoćenik Elvis Sever-Koren, odvjetnik u Zagrebu, Dubrava 124, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Koturaška cesta 43/IV, Zagreb, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 15. rujna 2020.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/20-01/502, urbroj: 354-01/20-10 od 22. srpnja 2020.

Odbija se zahtjev za naknadu troška spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbijena je tužiteljeva žalba protiv odluke o poništenju u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2019/S 0F5-0039056, predmet nabave: usluge stalnog stručnog nadzora nad izvođenjem radova Rekonstrukcije i izgradnje luke otvorene za javni promet lokalnog značaja u Kaštel Starom – I. i II. faza izgradnje, naručitelja Lučka uprava Splitsko-dalmatinske županije, kao neosnovana te je odbijen zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka.

Tužitelj pobija osporeno rješenje u cijelosti iz svih zakonom predviđenih razloga. Opisuje tijek postupka predmetne javne nabave te navodi da tuženik nije pravilno primijenio opća načela javne nabave (načelo razmjernosti), niti je proveo test razmjernosti, čime je povrijeđeno i načelo zakonitosti i pravičnog suđenja. Smatra da je naručitelj zlonamjerno inzistirao na dostavi potvrde da na dan 18. veljače 2020. tužitelj nema duga, što je nemoguće jer su članovi zajednice ponuditelja dug podmirili nakon nekoliko dana (potvrde od 24. i 27. veljače 2020. te 6. ožujka 2020.). Tuženik ograničava svoje odlučivanje na činjenicu da dug postoji i ne stavlja činjenicu o dugu u konkretni kontekst javne nabave. Smatra da nije svrha Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, 120/16.) – dalje: ZJN 2016, onemogućiti normalno i uobičajeno tekuće poslovanje ponuditelju kao poslovnom subjektu koji ne može u svakom trenutku imati podmirene sve obveze. Također, s obzirom da postupak ove javne nabave traje mjesecima, smatra da je trebalo uzeti u obzir potvrdu o nepostojanju dugovanja u

trenutku donošenja odluke, u lipnju 2020. Dalje elaborira o urednom poslovanju članica zajednice ponuditelja, neznatnosti dugovanja te činjenici da tuženik u prethodnim postupcima nije ukazao na obvezu da ga se isključi iz postupka javne nabave. Predlaže sudu da usvoji tužbeni zahtjev i poništi osporeno rješenje, kao i odluku naručitelja o poništenju postupka javne nabave, a podredno da poništi rješenje tuženika i predmet vrati na ponovni postupak. Traži trošak spora.

Tuženik u odgovoru na tužbu osporava navode iste. Obrazlaže da je primjenom instituta iz članka 262. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, 120/16.) – dalje: ZJN, naručitelj izravnim pristupom elektroničkim sredstvima komunikacije, iz baze podataka Porezne uprave pribavio potvrde da dva člana zajednice ponuditelja (Sanciaturo d.o.o. i Maritima Ma d.o.o.) imaju iskazan porezni dug. Dalje navodi da je, sukladno odredbi članka 252. ZJN-a, javni naručitelj obavezan isključiti iz postupka javne nabave takove gospodarske subjekte, a da je osnovu za isključenje propisao i u točki 3.2.1. dokumentacije o nabavi. Dodaje i da je postupak javne nabave strogo formalan i ne daje mogućnost za tumačenje dostavljenih dokaza i dokumenata, jer ta formalnost doprinosi jednakom tretmanu svih ponuditelja u postupku (primjerice presuda ovoga suda UsII-140/19 od 7. ožujka 2019. i UsII-28/20 od 20. veljače 2020.). Također smatra da činjenica da je dug podmiren u kratkom roku nije od utjecaja na rješenje stvari, što je potvrđeno u presudi ovoga suda UsII-577/19 od 9. siječnja 2020. Navodi da nije sporno da su okolnosti zbog kojih je naručitelj isključio tužitelja postojale i prije donošenja prethodne odluke o poništenju, koja je donesena pozivom na članak 298. stavak 1. točka 1. ZJN 2016, jer ako naručitelj, u bilo kojem trenutku postupka, smatra da je nastupila koja od okolnosti iz članka 298. ZJN 2016, ima ne samo legitimno pravo, nego i obvezu poništiti postupak javne nabave. Naručitelj je tako postupio, ali je njegova odluka o poništenju poništena povodom žalbe tužitelja jer nije bilo osnove za poništenje iz razloga navedenih u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda, nakon čega je, postupajući po pravnom shvaćanju i primjedbama tuženika, naručitelj donio rješenje o poništenju, koje je u ovom postupku ocijenjeno zakonitim. Ističe i da je svako daljnje pribavljanje dokaza o postojanju ili nepostojanju poreznog duga, kao obveznog razloga za isključenje, protivno propisima o javnoj nabavi i značilo bi moguće neograničeno pribavljanje dokaza na istu okolnost, sve dok u odnosu na određenog ponuditelja ne bi bio otklonjen razlog za isključenje. Navodi i da u žalbenom postupku utvrđuje činjenice i okolnosti bitne za rješavanje stvari te se nije dužan očitovati na svaki navod iz žalbe, a da ne postoje dokazi ili valjana dokumentacija da naručitelj izbjegava sklapanje ugovora s tužiteljem. Predlaže sudu da tužbeni zahtjev odbije, a u slučaju usvajanja zahtjeva, riješi stvar.

U očitovanju na odgovor tuženika, tužitelj ponavlja žalbene prigovore te dodaje da tuženik ne navodi da je naručitelj već u svojoj odluci iz travnja 2020. pogriješio jer nije postupak poništio iz sada navedenih razloga.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odlučujući o tužbenom zahtjevu sukladno odredbi članka 31. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) – dalje: ZUS, prema slobodnom uvjerenju i na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja, sud je utvrdio da je osporeno rješenje zakonito.

Pravilno je postupio tuženik kada je odbio žalbu tužitelja, sukladno odredbi članka 425. stavak 1. točka 3. ZJN 2016. Tuženik je dao valjane razloge za svoju odluku, koje sud u cijelosti prihvaća.

Iz podataka predmeta razvidno je da je naručitelj, Lučka uprava Splitsko-dalmatinske županije, objavio 3. listopada 2019. u Elektroničkom oglasniku javne nabave poziv za nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave:

2019/S 0F5-0039056, predmet nabave: usluge stalnog stručnog nadzora nad izvođenjem radova Rekonstrukcije i izgradnje luke otvorene za javni promet lokalnog značaja u Kaštel Starom – I. i II. faza izgradnje. U predmetnom postupku pristigle su dvije ponude, od kojih je naručitelj jednu ocijenio valjanom i 17. prosinca 2019. donio odluku o odabiru ponudu Instituta IGH Zagreb. Navedena odluka je poništena tuženikovim rješenjem 29. siječnja 2020. i predmet vraćen na ponovni postupak.

Osporena odluka donesena je u postupka nakon rješenja tuženika klasa: UP/II-034-02/19-01/298, urbroj: 354-01/20-7 od 22. svibnja 2020., kojom je tuženik poništio naručiteljevu odluku o poništenju postupka javne nabave i predmet vratio na ponovni postupak. U obrazloženju rješenja tuženik navodi da je osnovan žalbeni navod da odluka o poništenju nije mogla biti donesena iz razloga navedenih u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda. To stoga što Odluka Vlade nije sama po sebi razlog za poništenje postupka javne nabave, niti je naručitelj dostavio dokaze da više nema osigurana sredstva za predmetnu nabavu, čime je povrijedio odredbu članka 403. stavka 3. ZJN 2016.

Naručitelj je osporenom odlukom isključio žalitelja iz postupka javne nabave sukladno odredbi članka 252. ZJN 2016, jer nije ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza, a što je propisao kao osnovu za isključenje i u dokumentaciji o nabavi (3.1.2. i 3.2.). To stoga što je dohvatom iz porezne evidencije pribavio potvrde Porezne uprave od 18. veljače 2020., iz kojih je razvidno da dva člana zajednice ponuditelja imaju porezni dug.

Prema ocjeni ovoga suda, naručitelj donošenjem sada osporenog rješenja u cijelosti postupio sukladno odredbi članka 425. stavka 6., koja propisuje da je naručitelj obvezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije, najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije. Takvim rješenjem naručitelj nije povrijedio zakon na štetu tužitelja.

Odredbom članka 298. stavak 1. točka 1. ZJN 2016 propisano je da je javni naručitelj obvezan poništiti postupak javne nabave ako postanu poznate okolnosti zbog kojih ne bi došlo do pokretanja postupka javne nabave, da su bile poznate prije.

Javni naručitelj obvezan je isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako utvrdi da gospodarski subjekt nije ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje: 1. u Republici Hrvatskoj, ako gospodarski subjekt ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, ili 2. u Republici Hrvatskoj ili u državi poslovnog nastana gospodarskog subjekta, ako gospodarski subjekt nema poslovni nastan u Republici Hrvatskoj (stavak 1. članka 252.). Iznimno od stavka 1. ovoga članka, javni naručitelj neće isključiti gospodarskog subjekta iz postupka javne nabave ako mu sukladno posebnom propisu plaćanje obveza nije dopušteno ili mu je odobrena odgoda plaćanja (stavak 2.).

Slijedom navedenih zakonskih odredaba, pravilno je postupio tuženik kada je odbio žalbu tužitelja, odnosno ocijenio rješenje naručitelja zakonitim. Javni naručitelj je obvezan isključiti iz postupka javne nabave gospodarskog subjekta, s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj, koji nije ispunio obveze plaćanja dospjelih poreznih obveza i obveza za mirovinsko i zdravstveno osiguranje. Prilikom predaje ponude tužitelj je ispunio ESPD obrazac (članak 260. ZJN 2016) kojim izjavljuje da ispunjava sve uvjete i zahtjeve iz dokumentacije o nabavi i potvrđuje da na njegovoj strani nema razloga za isključenje. Naručitelj je ovlašten, sukladno odredbi članka 262. stavka 1. ZJN 2016, u bilo kojem trenutku tijekom postupka provjeriti informacije potrebne za pravilno provođenje postupka, među ostalim i, izravnim pristupom elektroničkim sredstvima komunikacije besplatnoj nacionalnoj bazi podataka.

Sukladno odredbi članka 280. stavka 4. ZJN 2016, ponuditelj se pri izradi ponude mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije o nabavi i ne smije mijenjati ni nadopunjavati tekst dokumentacije o nabavi. Odredba članka 290. stavka 1. istoga zakona propisuje da javni naručitelj nakon otvaranja ponuda pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavljen zapisnik. Slijedom navedenih zakonskih odredaba, ovaj sud je već izrazio stajalište da u postupku javne nabave, koji je sam po sebi strogo formalan postupak, pa ne daje mogućnost tumačenja priloženih dokumenata drukčije nego je navedeno u dokumentaciji o nabavi, radi jednakog tretmana svih ponuditelja koji sudjeluju u javnoj nabavi, naručitelj, odnosno tuženik, pravilno je utvrdio da tužitelj nije dokazao svoju sposobnost za sudjelovanje u postupku javne nabave, u skladu s dokumentacijom o nabavi (presude ovoga suda: UsII-140/19 i 28/20), a u konkretnom slučaju niti uvjet iz članka 252. ZJN 2016.

U svezi tužbenih prigovora valja ponoviti da je postojala valjana zakonska osnova za donošenje osporenog rješenja u izvršenju rješenja kojim je predmet vraćen na ponovni postupak, a u tom postupku naručitelj je postupio sukladno izreci odluke Državne komisije i pridržavao se pravnog shvaćanja i primjedaba iste. U takovoj situaciji nije bilo osnove za ocjenu tužiteljeve žalbe nedopuštenom.

Na osnovi izloženog, ovaj sud nije imao osnove usvojiti tužbeni zahtjev i ocijeniti osporeno rješenje nezakonitim. Stranka koja izgubi spor u cijelosti, snosi sve troškove spora, sukladno odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a.

Slijedom izloženog, sud je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odlučio kao u izreci.

U Zagrebu, 15. rujna 2020.

Predsjednica vijeća:
Dijana Vidović, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić